

skridelser, kan det være af Interesse at vide, at Maskineriets Bygning er afholdt for en Udgift af 76,834 Kr. altsaa lidt mindre, end der er bevilget. Det andet Punkt, som Flertallet ytrer sig over, er Forholdet til Gjælden til Sorø Akademi. Jeg kan ogsaa her henholde mig til det allerede Udtalte, og jeg tror ingenlunde, at det kan staa fast, at det maatte blive den Udgift, man frem for Alt skulde afholde, fordi den, som det siges, er lovbestemt, og man ellers kommer i Strid med Finantsloven; thi det er jo klart, at hvis man fortrinnsvis skulde afholde disse Kapitalafdrag og Renter og ikke bemyndiget til at gjøre Laan og ikke iøvrigt har Midler til sin Naadighed, maatte man opgive sin Virksomhed og lukke. Naar der imidlertid fra Bevillingsmagten forudsættes, at man skal holde Driften vedlige, maa man først gjøre det, og ligesom vi Andre, enten Private eller offentlige Institutioner, først mest skulde leve, maa ogsaa Theatret først leve, ellers gaar Livet til Grunde; dernæst tænker man paa at betale Skatter og Gjæld, kan man ikke det, bliver man erklæret fallit. Naar nu Theatret er saaledes stillet til den bevilgende Myndighed, at denne ikke vil lukke det, ser jeg ikke, at der for Ministeren er nogen anden Vej at gaa, end først at afholde de Udgifter, som betinge Livet, Eksistensen overhovedet, og lade være at afholde de Udgifter, som det er muligt at undgaa, og saa se til, hvorledes Kreditor vil stille sig til ham iøvrigt. Jeg ser ikke rettere, end at Spørgsmaalet stiller sig saaledes, og jeg antager ikke, at Kreditor vil lukke. Jeg kunde være meget stent for, at det var den mest passende Afgjørelse, at man strøg Gjælden; det er dog meget uheldigt, at man skal forrente og afbetale en gammel Gjæld, som hviler paa et Theater, som er ret ned, ikke længere er i Brug, og da der er givet saa betydelige Bidrag til det nye Theater fra Kommunen og Private, er det ganske vist ogsaa uheldigt, at Staten egentlig ikke kommer til at give Bidrag til det. Det var ganske vist ved Theaterloven forudsat, at der skulde tages Beslutning om, hvorledes Forholdet skulde afvikles ved Finantsloven, den Finantslov, som er bevilget for dette Aar, og der er truffet en saadan Afgjørelse; men denne Afgjørelse var den haardeste, som det overhovedet var muligt at træffe, og forsaavidt det erede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wintner) har ment, at nu kunde der ikke være Tale om Andet, fordi vi ikke kunne gaa lige imod, hvad vi gjorde ijsor, haaber jeg dog, at man ad Værelse maa komme til en anden Afspindelse. Det er mig

ogsaa en Trøst, at det erede Medlem udtalte, at saalænge „den gamle Theatersag“ ikke var afgjort, maatte man være forsigtig med, hvad man gjorde; jeg ved ikke ret, hvad han hermed sigter til, men jeg formoder til Overveelse om Rigaretsaktion. Den erede Ordfører var ogsaa ret facil paa et enkelt Sted, idet han sagde, at man „nu“ vel skulde vogte sig for, at sanktionere Noget af det, der var stiet i de senere Aar i den Retning, saa jeg antager ogsaa, at vi maa komme til et Tidspunkt, hvor man mindre end nu vil være betænkelig ved at sanktionere en Del af det. Flertallet og navnlig den erede Ordfører have endvidere dannet et Grundlag for et nyt Budget for Theatret, og jeg kan ikke negte, at det er et Punkt af megen Interesse. Medens Kultusministeren kun har drevet det til at have en Underbalance af 4,735 Kr., uagtet han har indfasseret Statens Tilskud med 60,000 Kr. og kun forudsætter et Afdrag af 10,000 Kr., har den erede Ordfører været i Stand til at bebude et Overskud paa 1,552 Kr., uagtet han ved Siden af de 60,000 Kr., som foreslaas bevilgede, har sat fuld Forrentning og Afdrag af Theatrets Gjæld, hvorved Tilskudet selvfølgelig gaar meget væsentlig ned, idet det Tilskud, som i Virkeligheden bliver tilbage, bliver en 18—1,900 Kr. Det bliver altsaa ganske overordentlig nedjat. Den Vej, man er kommen dertil, er den, at den erede Ordfører har ment, at man kunde regne Theateraftenens Indtægt til 2,800 Kr., og som jeg skjønner har han kun støttet dette paa, at Gjemmensnitindtægten i det første Spilleaar har været noget over 2,800 Kr. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad der forresten er sagt allerede, at det var ganske ekstraordinære Forhold. For det Første blev der kun givet 207 Forestillinger mod 250, og det maa antages, at en Del af Besøget har koncentreret sig noget mere. Dertil kommer, at der var Tale om et nyt Theater og Nyhedens Interesse. Naar man vil undersøge, hvilken Indtægt der kan paaregnes — og jeg tror, at den erede Minister har regnet temmelig højt med 2,650 Kr. — forekommer det mig, at man nærmest maa se paa, hvilken Indtægt Theatret giver under ordinære Forhold, og jeg er da istand til at kunne oplyse, og jeg tror nok nogenlunde at kunne svare for Tallenes Rigtighed, at Theatret under ordinære Forhold med fuldt Hus vil indbringe omtrent 3,200 Kr. Den erede Ordfører vil altsaa kun tilstede, at $\frac{1}{3}$ af Theatrets Pladser maa staa ledige, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at den ovennævnte Raskule gjælder for hver eneste Spille-